

Samrådstale vedr. spørgsmål A takster for individuel handicapkørsel

Spørgsmål:

Ministeren bedes på baggrund af DR P4 Østjyllands artikel "Handicappede: Vi løber panden mod en mur" (<http://www.dr.dk/P4/Aarhus/Nyheder/Region-Midtjylland/2012/07/19/162133.htm>), redegøre for om mennesker med handicap betaler mere for offentlig transport end mennesker der ikke har et handicap, samt redegøre for hvilke initiativer ministeren vil tage, så mennesker med handicap ikke skal betale mere for offentlig transport end alle andre og dermed ikke vil opleve en uforholdsmæssig stor økonomisk

barriere for at komme omkring i samfundet.

Svar:

Jeg vil starte med at forklare om befordringsordningen *individuel handicapkørsel* og den tilknyttede lovgivning, før jeg besvarer det stillede spørgsmål.

Individuel handicapkørsel for svært bevægelseshæmmede reguleres af § 11 i lov om trafikselskaber og er den eneste befordringsordning, der hører under Transportministeriets område.

Ordningen skal ses som et alternativ til offentlig transport, da den henvender sig til personer, der pga. et bevægelseshandicap har behov for

hjælpemidler og derfor ikke kan benytte den almindelige offentlige transport – også selvom denne er handicapvenligt indrettet.

Derfor er kørslen indrettet som dør-til-dør kørsel.

Det er alene svært bevægelseshæmmede - som kørestolsbrugere, personer der bruger ganghjælpemidler og lignende - der kan visiteres til ordningen.

Det er kommunerne, der har kompetencen til at visitere egne borgere til ordningen.

Det er også kommunerne, der finansierer den del af udgiften til ordningen, som brugeren ikke selv betaler.

Ordningen kan alene anvendes til kørsel til sociale aktiviteter og fritidsformål, da kørsel til behandling, terapi og lignende er omfattet af anden lovgivning.

Der skal som minimum tilbydes 104 enkeltture årligt til den enkelte svært bevægelseshæmmede.

Ordningen er delvist brugerfinansieret. Brugeren betaler som udgangspunkt takst pr. kørt kilometer.

Det er trafikselskaberne, der har kompetencen til at fastsætte takster for den trafik, der varetages af trafikselskabet. Det er derfor trafikselskaberne selv, der fastsætter taksterne for individuel handicapkørsel.

Det er hele grundtanken bag oprettelsen af trafikselskaberne, at beslutninger vedrørende busdriften, herunder fastsættelse af takster, træffes bedst så tæt som muligt på den enkelte borger. Det er derfor i trafikselskaberne – som er offentlige myndigheder finansieret af kommunerne og regionerne – ansvaret for takstfastsættelse er placeret.

Det følger dog af lovgivningen på området, at *taksterne for individuel handicapkørsel ikke må være væsentlig højere end taksten for øvrig trafik, der varetages af trafikselskabet*. Denne bestemmelse skal trafikselskaberne naturligvis følge.

Jeg vil i den forbindelse understrege to ting:

- For det første er det trafikselskaberne der ifølge lov om trafikselskaber har kompetencen til at fastsætte taksterne. Jeg har derfor som minister ikke mulighed for at regulere taksterne. Dette gælder også individuel handicapkørsel.
- For det andet er der ikke klageadgang til ministeriet over trafikselskabernes administration af individuel handicapkørsel. Såfremt en bruger ønsker at klage over f.eks. prisniveauet, er det statsforvaltningerne, der skal rettes henvendelse til, idet

trafikselskaberne er underlagt det almindelige kommunale tilsyn.

Det betyder, at ministeriet alene kan udtale sig om fortolkningen af lovbestemmelserne.

Jeg kan derfor ikke gøre mig til dommer over, hvor høje taksterne må være for individuel handicapkørsel i de konkrete tilfælde. Det må i sidste ende være statsforvaltningen, der tager stilling til en konkret klage.

Transportministeriet har tidligere undersøgt, om prisen for individuel handicapkørsel generelt er højere end for almindelig rutekørsel.

I undersøgelsen er taksterne for individuel handicapkørsel sammenlignet

med taksterne for almindelig rutekørsel på et antal udvalgte korte, mellemlange og lange ruter. Udviklingen følges løbende på disse udvalgte ruter.

I 2010 var der således især på lange rejser på ca. 60 km en høj merpris for handicapkørsel i forhold til almindelig rutekørsel.

Transportministeriet valgte derfor i 2010 at henstille til trafikselskaberne, at de skal være opmærksomme på bestemmelsen om takstniveauet for individuel handicapkørsel.

Ministeriet har igen i år undersøgt udviklingen af taksterne og det har vist sig, at takstniveauet på de udvalgte rutestrækninger siden ministeriet gav en henstilling i 2010 har været faldende.

Det betyder, at den merpris, der i de fleste tilfælde fortsat betales for individuel handicapkørsel i forhold til almindelig rutekørsel, er lavere i 2012, end den var i 2010. Det er efter min opfattelse en positiv udvikling, der viser, at trafikselskaberne lyttede til henstillingen i 2010.

Der er dog fortsat en høj merpris i nogle trafikselskaber, særligt på de lange rejser.

I det lys har jeg derfor netop sendt et brev til trafikselskaberne og henledt opmærksomheden på bestemmelsen om takstniveauet i lov om trafikselskaber.

Ministeriet vil naturligvis fortsat følge udviklingen i taksterne for individuel handicapkørsel.

